

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010873
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4314010873.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného H. K., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného H. K. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo 28.11.2014, sp. zn. 4Pp/49/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 27.01.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného H. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného H. K. (ďalej len „odsúdený“) o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 0T/113/2013 zo dňa 26.11.2013.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku, čiastočne splnil jednu materiálnu podmienku, keďže získal 2 disciplinárne odmeny za vzorné plnenie pracovných povinností, avšak súčasne v jednom prípade bol aj disciplinárne potrestaný. Odsúdený podľa názoru súdu nespĺnil ďalšiu materiálnu podmienku a to, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Súd dospel k takémuto záveru po preskúmaní odpisu registra trestov, z ktorého zistil, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru (doteraz sa dostal 20 krát do rozporu so zákonom), za ktorú mu boli ukladané v prevažnej miere nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré nespĺnili svoj účel. Odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, pričom v danom prípade sa u neho jedná už o jedenáste odsúdenie v rade pre tento druh skutku. Z odpisu registra trestov odsúdeného ďalej vyplýva, že v štyroch prípadoch sa jednalo o odsúdenie za drogovú trestnú činnosť. Vzhľadom na skutočnosť, že tresty odňatia slobody, ktoré boli odsúdenému uložené ako nepodmienečné, nevedli k jeho náprave a prevýchove, je podľa názoru súdu odôvodnený predpoklad zvýšeného rizika recidívy odsúdeného. Tento názor je umocnený aj tou skutočnosťou, že odsúdenému bol v minulosti opakovane nariadený výkon podmienočne odloženého trestu odňatia slobody pre jeho neosvedčenie sa v skúšobnej dobe, navyiac, v jednom prípade bol nariadený zvyšok trestu odňatia slobody po podmienočnom prepustení z výkonu trestu, z čoho jednoznačne vyplýva, že u odsúdeného podmienočného odsúdenia ani podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nespĺnili svoj účel. Aj táto skutočnosť svedčí o tom, že odsúdený má sklony k páchaniu trestnej činnosti a tresty, ktorému boli doteraz ukladané, nemali na neho dostatočný prevýchovný vplyv. U odsúdeného teda nemožno dôvodne očakávať, že povedie riadny život skúšobnej dobe podmienočného prepustenia a že nebude ďalej pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené, má súd za to, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody až do riadneho skončenia výkonu uloženého trestu.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej trojdňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu sa spravovalo najmä jeho minulosťou, ako aj hodnotením ústavu, v ktorom bol nezákonne vykreslený v zlom svetle, čiže neobjektívne. Nie je pravdou, že pred nástupom do výkonu trestu nepracoval, pracoval vo firme Mesing Slovakia, čo môže dokázať v Sociálnej poisťovni. Omamné látky neužíval, považuje to za ohováranie. Keď vedenie ústavu na to upozornil, bolo mu povedané, že záver hodnotenia typu "C" je pre neho najlepším. S týmto nesúhlasil a bol zámerne disciplinárne potrestaný. Z jeho pohľadu svojím správaním a postojom spravil všetko, aby si zaslúžil objektívne hodnotenie. Preto žiada, aby krajský súd preskúmal postup okresného súdu a postup ústavu pri vypracovaní hodnotenia.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie ani jednej z materiálnych podmienok podmienenečného prepustenia, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku a na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Taktiež ako súd I. stupňa, i nadriadený súd zdôrazňuje, že ani skutočnosť, že odsúdený i napriek tomu, že mu boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, opakovane sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti, nevyhýbal sa protiprávnemu konaniu, jeho postoj k páchaniu trestnej činnosti. Krajský súd k námietkam odsúdeného uvedeným v písomných dôvodoch jeho sťažnosti dopĺňa, že hodnotenie jeho predchádzajúceho spôsobu života je jedným z kritériom potrebným na vyhodnotenie splnenia podmienok ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona a preto postup súdu I. stupňa, keď pri vyhodnocovaní splnenia podmienok na podmienenečné prepustenie odsúdeného vyhodnocoval aj jeho predchádzajúcu trestnú činnosť je v súlade so zákonom a bolo by porušením ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona, pokiaľ by súd I. stupňa nevzal do úvahy predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.